

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobců:

a) B. K.

bytem X

b) R. K.

bytem X

oba zastoupeni Mgr. Ing. Eliškou Kačírkovou, Ph.D.,
advokátkou

sídlem Na Příkopě 1047/17, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Krajský úřad Karlovarského kraje

sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

za účasti osoby

zúčastněné na řízení:

A. H.

bytem X

zastoupena JUDr. Michaelou Hyklovou, advokátkou

sídlem Pod Šmukýřkou 1078/8, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2023, č. j. KK/770/LP/23-9,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Ostrov (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) rozhodnutím ze dne 23. 1. 2023, č. j. MěÚO/03717/2023 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl žádost žalobců o dodatečné povolení stavby nazvané jako „*Stavební úpravy rekreačního objektu č. ev. Xa, B.*“ na pozemku st. p. Xb, parc. č. Xc v k. ú. X. Odvolání žalobců proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl v záhlaví tohoto usnesení uvedeným napadeným rozhodnutím a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobci žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“), a domáhají se zrušení jak napadeného, tak prvoinstančního rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
2. Součástí žaloby žalobci učinili návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který odůvodnili tím, že „*by výkon napadeného/napadených rozhodnutí v souvislosti s rozhodnutím v řízení o odstranění stavby, znamenal pro žalobce nepoměrně větší újmu (nucené odstranění stavby, tj. její zbourání), než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, kdy navíc přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

3. Podle žalovaného žalobci neuvedli, v čem konkrétně spatřují újmu, která by jim vznikla nepřiznáním odkladného účinku vůči napadenému rozhodnutí. Výkonem napadeného rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nehrozí žalobcům nucené odstranění stavby.
4. Osoba zúčastněná na řízení k návrhu žalobců uvedla, že napadeným rozhodnutím nebylo žalobcům nařízeno odstranění stavby, tudíž jim žádná újma tímto rozhodnutím nevzniká a nelze předjímat, jaký bude výsledek řízení o odstranění stavby. Nepříznivé vážné následky by vůči žalobcům mohlo mít až rozhodnutí vydané v řízení o odstranění stavby, pokud by jím bylo nařízeno odstranění stavby. Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě tak nebyly splněny.
5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
7. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotné žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž brozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 AfS 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je brozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby žalobci dostali své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro ně výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozují a za jak intenzivní by takovou újmu pociťovali. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obávají, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je úkolem žalovaného. Soud není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

10. Žalobcům je třeba dát za pravdu v tom, že odstranění stavby by představovalo citelnou újmu, čemuž přitakává i judikatura, která v takových případech odkladný účinek žalobě přiznává (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17; či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016-52). V projednávané věci však není předmětem přezkumu rozhodnutí o odstranění stavby, nýbrž rozhodnutí vydané v řízení o dodatečném povolení stavby. Jedná se o samostatná řízení s odlišným předmětem. Napadeným rozhodnutím nebylo nařízeno odstranění sporných stavebních úprav. Napadeným rozhodnutím stavební úpravy pouze nebyly dodatečně povoleny. Hrozící újma, s kterou žalobci svůj návrh spojili, nevyplývá z napadeného rozhodnutí, ale z rozhodnutí, které bude možná vydáno v budoucnu v jiném řízení a proti kterému se žalobci budou moct bránit samostatnou žalobou. Nejde tedy o následek, který by byl bezprostředně spojený s výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby (srov. shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-20; či ze dne 21. 1. 2019, č. j. 2 As 426/2018-26). Žalobci tak ani netvrdili, že by jim výkonem nebo jinými právními následky *právě* napadeného rozhodnutí hrozila závažná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
11. Protože nebyly splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s., zamítl soud tímto usnesením návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě.
12. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
13. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, publ. ve Sb. NSS pod č. 1072/2007).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Plzeň 11. října 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.